

Sygn. akt IV CSK 143/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa E. N.
przeciwko "W." Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.
o zadośćuczynienie, odszkodowanie, rentę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z dnia 18 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa 615/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 1800
(tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Małoletni powód zarzucił naruszenie - w różnych układach i powiązaniach - art. 5, 6, 362 i 426 k.c. oraz art. 278 § 1, art. 325, 328 § 2, art. 378 § 1 i art. 391 § 1 k.p.c., a wniosek o przyjęcie do rozpoznania złożonej skargi kasacyjnej uzasadnił występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, sprowadzającego się do pytania, czy jest możliwe „przy uwzględnieniu okoliczności obiektywnych, takich jak porównanie sytuacji ekonomicznej obu stron, skutków zdarzenia jakie zaistniały dla osoby poszkodowanej, zasady odpowiedzialności obowiązanej do pokrycia szkody, niemożność przypisania winy poszkodowanemu ze względu na jego wiek, zasad współżycia społecznego, słuszności i sprawiedliwości, odstąpienie przez sąd od zmniejszenia szeroko pojętego odszkodowania na skutek przyjęcia przyczynienia się”; ponadto powołał się na oczywistą zasadnością przytoczonych podstaw kasacyjnych w postaci zarzutów naruszenia art. 328 § 2 i art. 378 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Wskazana przez powoda kwestia nie jest zagadnieniem tego rodzaju. Była ona już przedmiotem wyjaśnień Sądu Najwyższego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2015 r., III CSK 187/14). Zarazem dominuje pogląd, że przyczynienie się uzasadnia co do zasady zmniejszenie odszkodowania w przypadkach obiektywnie nieprawidłowego zachowania się małoletniego poszkodowanego (zob. uchwała składu siedmiu sędziów - zasada prawna - z dnia 20 września 1975 r., III CZP 8/75).

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, a także T. Ereciński, w: T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, t. 2, Warszawa 2007, s. 242 i 243). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia art. 328 § 2 i art. 378 § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowione z urzędu (Dz. U. 2013.490).